

## POSTANOWIENIE

Dnia 19 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa C. S.A. w S.

przeciwko Z. Sp. z o.o. w O.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 19 października 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 28 września 2016 r., sygn. akt I ACa (...),

**1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**

**2) zasądza od strony pozwanej na rzecz strony powodowej  
kwotę 5400 (pięć tysięcy czterysta) zł tytułem zwrotu kosztów  
postępowania kasacyjnego.**

### UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c.). Tak ujęta instytucja tzw. przedsądu jest zgodna z normami konstytucyjnymi, a także ze sformułowanymi przez Radę Europy zaleceniami dopuszczającymi wprowadzenie środków eliminujących dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Strona pozwana zarzuciła zaskarżonemu wyrokowi Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 28 września 2016 r. naruszenie art. 58 § 1 i 3, art. 65, art. 379, 395 § 1, art. 491, 636 § 1, art. 656 § 1, art. 647 i 654 k.c. - w różnych konfiguracjach.

Wniosek o przyjęcie do rozpoznania wniesionej skargi kasacyjnej strona pozwana uzasadniła w pierwszej kolejności występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego dotyczącego dopuszczalności oznaczenia terminu końcowego do wykonania umownego prawa odstąpienia w ten sposób, że bieg tego terminu rozpocznie się od wystąpienia oznaczonego zdarzenia przyszłego, niepewnego, polegającego na działaniu lub zaniechaniu dłużnika, stanowiącym przejaw niewykonania lub niewłaściwego wykonania umowy.

Ponadto strona pozwana powołała się na potrzebę wykładni przepisów prawa budzących poważne wątpliwości i wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, przez rozstrzygnięcie, czy świadczenie wykonawcy wynikające z umowy o roboty budowlane jest podzielne.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398<sup>9</sup> §1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Powołanie się przez skarżącego na takie zagadnienie wymaga jego sformułowania oraz uzasadnienia występowania w sprawie (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 2003 r., II CK 324/03, z dnia 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05, z dnia 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07, z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05). Strona pozwana nie wykazała, aby w sprawie występowało tak rozumiane istotne zagadnienie prawne. Problematyka przesłanek umownego prawa odstąpienia była już przedmiotem wypowiedzi Sądu Najwyższego (zob. m.in. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 5 czerwca 2002 r., II CKN 701/00, z dnia 18 października 2012 r., V CSK 417/11, z dnia 13 czerwca 2013 r., IV CSK 668/12, i z dnia 19 lutego 2014 r., V CSK 265/13), a strona pozwana nie dowiodła potrzeby kolejnej wypowiedzi w tej kwestii.

Przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na przesłankę określoną w art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 2 k.p.c. zależy od wykazania, że treść określonych przepisów prawa nie została dostatecznie wyjaśniona w dotychczasowym orzecznictwie lub że istnieje potrzeba zmiany dotychczasowej wykładni tych przepisów. Gdy w ramach stosowania wskazanych przepisów powstały w orzecznictwie już określone rozbieżności, skarżący powinien je przedstawić, jak też uzasadnić, że dokonanie postulowanej wykładni jest niezbędne do rozstrzygnięcia sprawy (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 28 marca 2007 r., II CSK 84/07, z dnia 11 stycznia 2008 r., I UK 283/07, z dnia 13 czerwca 2008 r., III CSK 104/08, z dnia 12 grudnia 2008 r., II PK 220/08, z dnia 8 lipca 2009 r., I CSK 11/09). Argumentacja zawarta w skardze nie pozwala na przyjęcie, że w sprawie wystąpiła przesłanka określona z art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 2 k.p.c. W orzecznictwie Sądu Najwyższego wyjaśniono już dostatecznie, że w umowie o roboty budowlane przedmiot świadczenia w postaci obiektu budowlanego jest co do zasady niepodzielny, ale samo świadczenie może być realizowane i rozliczne częściami (zob. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 4 czerwca 2009 r., III CSK 337/08, z dnia 9 lipca 2009 r., III CSK 341/08, z dnia 28 listopada 2014 r., I CSK 737/13, i z dnia 27 lipca 2016 r., V CSK 631/15).

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął na podstawie art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398<sup>21</sup> k.p.c. oraz § 2 pkt 7 i § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1804 ze zm.).